

тѣ) споредъ Божіятъ законъ получавали въ този съѣзъ благословеніе отъ священникать съсъ молитва и пѣніе. Свещенство-то си има начело-то еще отъ апостолски-тѣ времена. Апостоли-тѣ употребжвали отсвѣтъ туй, подырь молитвы-тѣ иржкоположеніе. Отъ първы-тѣ вѣковы имало обы-
 чай да предоставѣтъ на църква-та които пригответи 1 Тимѣтѣ.
10. 3-1-7
 за духовенъ чинъ, и съсъ съединени е молитва-та на сичка-та църква да имъ просѣтъ на туй званіе Божіе-то благословеніе. Пакъ отъ апостолски-тѣ времена задържала църква-та и Маслоосвещеніе-то: зашто-то въ църковна-та исторія има много примѣри, чиболни-тѣ, които съсъ твѣрда вѣра се надѣвали на Божіе-то милосърдіе, кога-то се помолѣла църква-та, и свършала надъ тѣхъ маслоосвещеніе, получавали отъ Бога исцѣленіе. Таквизи сѣ тѣзи седмъ таинства, които сѣ поставени отъ самага Іисуса Хріста, и отъ неговы-тѣ апостоли, които даватъ на вѣрны-тѣ подъ видимы-тѣ личны знаменія, невидимы дарове на Божія-та благодать и на св. Духа.

§. 25.

За да се кръстимы, или да си струваме кръсть и да почитамы св. Иконъ ст. нгр. ц.

Въ достовѣрны-тѣ списанія на второ-то столѣтіе се разказва подобно иза други църковны обреди, както за кръстатъ че той былъ на почетъ еще въ найпървы-тѣ Христіаны, и чи тѣ се що наченвали, се си стрували пѣрамъ кръсть, та чи тогази започенвали, за да имъ бжде на память выныги распетый-атъ на него Хрістосъ. Пжкъ, кога-то веке въ четвърто то столѣтіе се правели църквы, тогава зели да оставѣтъ въ тѣхъ кръстовы, и коны, или образы на светы-тѣ мѣченицы, и на други-тѣ Божи угодницы, за да ги има народъ-атъ съкоги предъ очитѣ си, и да си докарва съсъ благоговѣніе на память за тѣхны-тѣ работы и случки, какво сѣ си потеглили тѣзи изобразены за лыбовъ Хрістова.